Principiul încrederii absolute

On Ianuarie 30, 2010

Nu te încrede în tine atâta timp cât nu ești sută la sută sigur că rezultatul va fi în favoarea ta.

Un roman care mi-au plăcut foarte mult este „ *Magul* ", de Wilbur Smith. Am să mă limitez de această dată la un anumit fragment pe care l-am recitit chiar azi, și pe care îl socotesc foarte important.

Faraonul Nefer Seti o invită într-o zi pe frumoasa prințesă Mintaka, de care era îndrăgostit până peste cap, la o vânătoare de rațe. Stabiliseră de comun acord să se ia la întrecere: care reușește să doboare mai multe rațe va fi declarat cel mai iscusit vânător.

Nefer, hotărât s-o impresioneze pe prințesă, și foarte încrezător în abilitățile sale de vânător iscusit, a decis să folosească sulițe în loc de arcul cu săgeți, fiind sigur că ea nu va avea forța și îndemânarea să mânuiască armele grele, ceea ce i-ar fi oferit un avantaj.

Primul stol de rațe sălbatice se ivi neașteptat, fiecare pasăre avea un semn distinct în vârful ciocului. Descriseseră un cerc larg în văzduh, apoi începură să coboare aliniate. Își întinseră aripile apoi plonjară, pierzând rapid din înălțime, trecând peste barca lui Nefer, apoi a lui Mitaka.

Nefer, își calculă bine momentul, apoi brusc se ridică în picioare și trimise sulița spre pasărea conducătoare, dar nu reuși decât s-o rănească în aripă. Rața căzu în apă și înnotă iute astfel încât să nu poată fi prinsă. Nefer a ratat o mare șansă.

Modalitatea de a-ți păstra o bună reputație este să te asiguri că ești ceea ce vrei să pari într-un context de concurență la nivel de supra-apreciere personală.

Din barca alăturată, a prințesei, una după alta, două săgeți se ridicară să întâmpine grupul de rate răzlețe, și sunetul dublului impact răsună limpede în toată laguna. Imediat după aceea, două păsări căzură inerte, cu aripile libere și capetele atârnând, ucise curat, în aer, în momentul în care le atinsese săgeata. Căzură în apă și rămaseră acolo, plutind nemișcate.

Nefer și-a dat seama instantaneu că numai un arcaș experimentat ar fi putut, la înălțimea și viteza aceea, să nimerească două rațe, una după alta, într-un timp atât de scurt. Mitaka era mai mult decât o prințesă, era un vânător redutabil.

Din acel moment, Nefer, buimăcit cu totul, mai întâi de prima sa ratare și apoi de neașteptata îndemânare dovedită de Mintaka la tras cu arcul, și-a îndreptat atenția numai spre barca în care se afla ea. În loc să se concentreze asupra propriei performanțe, a tras tot timpul cu ochii la ce se întâmplă în cealaltă barcă. Rezultatele fură cât se poate de nesatisfăcătoare. Pierzându-și simțul măsurii, fiind dezorientat și simțindu-se umilit, a aruncat celelalte sulițe direct, fără să se mai concentreze, ori prea devreme sau prea târziu, până ce mâna îi obosi atât de tare și fu cât pe ce să-și luxeze încheietură.

În final, Mintaka fu socotită învingătoare. Nefer și-a supraapreciat competențele în fața unui fapt aparent neînsemnat "impactul afectivității", fiindcă îi lipsea exercițiul de a lua în calcul un aspect ce ține de domeniul psihologiei. Femeia este un caracter confuz, greu de perceput.

Prin urmare, supraaprecierea este calitatea oamenilor care așteaptă un destin măreț, trăind doar prin impozanta priveliște a unei promițătoare longevități, fără să ia în considerare prevederile întâmplărilor neprevăzute.

Motivul afirmării tale profesionale are ca prim constituent al abordării leadershipului dezvoltarea simțului onoarei, pentru a nu face din momentele de maximă importanță o tendință greșită de orientare?

Cine știe, poate că dacă nu i-ar fi rătăcit mintea, dacă în profunzimile ființei sale nu ar fi existat încă de la început acel sentiment de superioritate, Nefer ar fi câștigat întrecerea. Dar la vederea iscusinței prințesei, el a fost cuprins de sentimentul de inferioritate, de o teamă bine înfiripată până în măduva oaselor că nu o va mai putea impresiona. Pierdut în gânduri negre, a devenit tot mai neatent și a început să rateze lovitură după lovitură. Iată ce se întâmplă atunci când pornești de la ideea preconceptă că este imposibil să se întâmple ceva ce nu e voie să se întâmple.

Nefer a crezut, fără nicio îndoială, că vânătoarea este o ocupație strict masculină, iar o femeie nu ar putea avea suficientă experiență, dexteritate, fler și un aplomb fără egal. Dar el nu o cunoștea deloc pe prințesă, nu avea de unde să știe că, de fapt, ea se antrena zilnic, de foarte mulți ani, că participase la numeroase expediții de vânătoare, și că mânuia arcul mai bine decât foarte mulți bărbați. Iar Mintaka a știut să profite de avantajul pe care îl avea, iscusința, experiență, antrenamentul. Așa este, învingător este acela care știe să profite de calitățile sale și de slăbiciunile adversarului.

Ce avem de învățat din această întâmplare a lui Nefer? Că nu putem să evaluăm ceva ca fiind imposibil dacă nu avem suficiente informații despre acel ceva, indiferent că este vorba de o persoană sau de o acțiune. Dacă vom avea convingeri absolutiste, întemeiate pe premise eronate, riscăm să dăm greș în tot ceea ce ne-am propus, și chiar să ne facem de rușine. Niciodată nu vom putea atinge un nivel superior de performanță dacă atunci când vedem o lumină la capătul tunelului ne formăm convingerea fermă că este un tren.

Înainte să deprinzi cunoștințele necesare leadershipului, gândește-te cum să câștigi o stimă de sine înaltă prin controlarea tendinței de a considera reușita (într-o competiție) drept regulă de bază în sensul dobândirii unei orientări puternice către valorile de referință ale unui om independent.

Totuși imposibilul s-a întâmplat ! Iar atunci când Nefer s-a pomenit față în față cu realitatea, care era cu totul alta decât se aștepta el, a rămas brusc fără „combustibil". Dezorientarea i-a diminuat performanțele, l-a încetinit și l-a făcut neatent. Ceea ce l-a condus la eșec. Realitatea l-a înfrânt.

Când vrei să evaluezi care-ți sunt sorții de izbândă în fața concurenței, totdeauna să culegi date cât mai multe despre ea, și despre performanțele sale. Nu porni de la ideea preconceptă că tu ești cel mai bun. Desigur sunt situații când nu ai informații suficiente și nu ai posibilitatea să le obții. În cazul acesta este necesar să-ți dezvolți din timp abilitățile și competențele pentru că nu știi cu cine ai de-a face.

Un lider gândește la nivelul onoarei de a servi un singur ideal: de a nu lăsa pe nimeni în urmă. La polul opus, un om independent, are ca ideal de viață onoarea de a se prezenta singur drept un erou năzdrăvan, unicul responsabil de buna desfășurare a lucrurilor. Un om independent este uneori mai valoros decât un lider, fiindcă raportându-se doar la propriile experiențe, la propriile obiective, este mai atent la felul cum pune săgeata și întinde coarda, fără să depindă de sprijinul altora sau de circumstanțele pe care le creează ceilalți în jurul lui.

Un tigru este un vânător mult mai iscusit decât leul, tocmai fiindcă succesului lui nu depinde de implicarea grupului.

Valorile de referință ale unui om independent, luând în considerare o imagine de sine pozitivă, sunt: discreția, nonconformismul, previzibilitatea, perseverența, subtilitatea cu care interpretează consecințele deciziilor și faptelor sale.

Principiul încrederii absolute s-ar putea formula astfel: "Nu te încrede în tine atâta timp cât nu ești sută la sută sigur că rezultatul va fi în favoarea ta."

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-increderii-absolute.html